

QUÊ HƯƠNG KHUẤT BÓNG MẸ HIỀN

Thơ: Vệ-Trà Huỳnh Kim Anh

Nhạc: Đỗ Ngọc Trung - Trần Quốc Dũng

Email: saosao3105@gmail.com

Boléro

Nén hương trầm gió thổi từng cơn. Nghìn trùng xa mẹ đã đi
(Nắng trên đồi úa cả tà) dương. Một trời mây nhuộm sắc vô
rồi! Âm dương giờ là đôi ngả, tìm đâu dáng mẹ ngày xưa. Rung
thường. Chia ly lòng đầy nỗi nhớ, lệ tuôn ướt nhòa môi mắt. Bóng
1a. rung lệ úa đôi dòng, con khóc trong đêm mịt mù. Nắng trên đồi úa cả tà
mẹ đã khuất bên đời, con khóc...
2a. ...một mình mò côi! Khóc giữa biển trời lồng gió, vàng
(Con khắc) ghi ơn mẹ cha, biển
trắng soi bóng mênh mông, giờ bóng mẹ xa vời vợi. Mẹ vùi sâu trong giấc
trời bát ngát bao la. Con muốn sẽ đưa mẹ về, để mẹ ấm áp bên
1b. ngủ, đời như là giấc mộng, đời phù du bao kiếp người, mẹ ơi! Con khắc
cha, nơi chôn xưa mái nhà là cội nguồn, là quê...
2b. ...hương. Mẹ hiền ơi, hồi mẹ của con! Biết bao giờ quay lại miền
thương, của thời thơ mộng chôn quê nghèo! Mang
theo dăm trường kí ức, ngày đêm nhớ mẹ thương cha, tiếng
con rung rúc nỗi buồn, "Có hương hời! Mẹ hiền ơi!"